

808-03

7-571 ივ. ჯავახიშვილის სახელობის
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

ხელნაწერის უფლებით

ინესა ბესარიონის ასული მერაბიშვილი

პოეტური ტექსტი და მისი თარგმანი
როგორც ლინგვისტური კვლევის ობიექტი
(ინგლისური, ქართული და რუსული ენების
მასალაზე)

სპეციალობა 10.01.12.

თარგმანისა და ლიტერატურულ ურთიერთობათა
თეორია და ისტორია

ავტორეფერატი

ფილოლოგის მეცნიერებათა დოქტორის
სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად

თბილისი

1998

35
16 03 1998

ნაშრომი შესრულებულია ივ. ჯავახიშვილის სახე-
ლობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის
ინგლისური ფილოლოგის კათედრაზე.

ექსპერტი: ფილ. მეცნიერებათა დოქტორი,
პროფ. თემურ კობახიძე

- ოფიციალური ოპონენტები:
1. ფილ. მეცნიერებათა დოქტორი,
პროფ. დავით გოცირიძე
  2. ფილ. მეცნიერებათა დოქტორი,
პროფ. ნელი საყვარელიძე
  3. ფილ. მეცნიერებათა დოქტორი,
როსტომ ჩხეიძე

ნამყვანი ორგანიზაცია: თბილისის ი. ჭავჭავაძის
სახელმწიფო დასავლურ ენათა და კულტურათა სა-
ხელმწიფო ინსტიტუტი.

დისერტაციის დაცვა შედგება „17“ მაი 1998 წ. ჩ. ჩ.

საათზე ივ. ჯავახიშვილის სახ. თბილისის სა-
ხელმწიფო უნივერსიტეტის P10.01 C N5 სადისერტაციო
საბჭოს სხდომაზე.

მისამართი: 380028, თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზ. 1.
დისერტაციის გაცნობა შეიძლება თსუ სამეცნიერო
ბიბლიოთეკაში.

ავტორეფერატი დაიგზავნა „12“ მაი 1998 წ.

სადისერტაციო საბჭოს
სწავლული მდივანი,
ფილოლოგის მეცნიერებათა დოქტორი,
პროფესორი

თ. კიკაჩიშვილი

947625

ნაშრომს ვუძღვნი
ჩემი ორი პროფესორის,
მერი იანქოშვილისა და
ილია გალპერინის ხსოვნას.

მსატვრული ლიტერატურა ხელოვნების ერთადერთი
დარგია, რომელიც, როგორც სიტყვაზე აგებული და
ნაშენი, საკუთარ ენობრივ საზღვრებშია ჩაკეტილი და,
ამდენად, დედნის ენის მცოდნისთვისაა გასაგები
მხოლოდ. ამავე დროს მაღალმხატვრულ ნაწარმოებში,
და უპირველესად პოეზიაში, დევს ის მძლავრი მჟღატი,
რომელიც მოსვენებას არ აძლევს სათანადო მკითხველს
შედევრი სხვა ხალხისთვისაც, სხვა ერისთვისაც
ხელმისაწვდომი და ძვირფასი რომ არ გახადოს.

ამდენად, მთარგმნელის შრომა და თვით თარგმანის
აქტი გამონვეულია ობიექტური აუცილებლობით ერთ
ენაზე განცდილი და გააზრებული გასცდეს ენობრივ
საზღვრებს და რაც შეიძლება მეტი ენის, მეტი ერის
კუთვნილებად იქცეს. სწორედ ამ მომენტში დევს
თარგმანის დიდი ეროვნული ფუნქციაც და მისი
ხელოვნების ნიმუშად გამოცხადების პირობაც.

თარგმანიცოდნეობა, ისევე როგორც თავად თარგმანი,
მთელი თავისი წარსულით ნათლად მოწმობს იმ ფაქტს,
რომ ყოველ ეპოქაში და ყოველ ქვეყანაში თარგმანი
იყო გამოძახილი იმ ცოდნისა და კულტურისა, რომელიც
გააჩნია ერს, ერთი მხრივ, ენის ფენომენის მიმართ, ხო-
ლო, მეორე მხრივ, ნაწარმოების, როგორც ერთი მთლი-
ანის გაგების თვალსაზრისით. ამდენად ნებისმიერი თარგმ-
ანის ანალიზი მისი შესაბამისი დენის ღრმა ანალიზს
გულისხმობს და მხოლოდ მასთან ურთიერთობაში
გამოვლინდება. ეხება ეს უპირველესად პოეტურ ტექსტსა
და მის თარგმანს, რომელიც განსაკუთრებული ინფორ-

